

debatindlæg • Et debatindlæg hører til „menings“-genren i aviserne. Meningsgenren er de tekster i avisen der *ikke* udelukkende er skrevet af avisens faste stab, men også af læserne. Det kan konkret være teksttyper som •kronikker, •læserbreve og •kommentarer. Genren er kendetegnet ved at der skrives på det personlige engagement. Og indlæggene er meget gerne debatskabende. Hvilket betyder at et godt debatindlæg formår at skabe debat om en given sag, måske en sag der har været belyst i avisen. Det kan også være en sag som avisen ikke beskæftiger sig med, men som optager læserne.

Et eksempel taget fra avisen *Politiken* efteråret 1996: Avisen har en tendens til ikke længere at skrive om de lange hospitals-ventelister, den uudholdelige venten med kræftdommen, de psykiske og økonomiske omkostninger. Og alligevel dukker emnet op i avisen takket være læserne, her specifikt kvinder der selv står frem, eller som har en veninde eller søster som lige nu går og venter i månedsvis på at få fjernet en måske livstruende kræftknode. Her bliver debatten gjort personlig, gribende og mulig at identificere sig med. Også for politikere og andre beslutningstagere.

På den måde er avisens debatsider blevet gjort til et moderne politisk forum, en talerstol for helt almindelige mennesker. En stor del af det at leve i et demokrati er faktisk muligheden for at kunne ytre sig frit, ytringsfriheden. I mange andre lande kendes „borgernes offentlighed“ slet ikke. Man kan ikke tale frit eller frit få ordet og dermed prøve at overbevise og påvirke andre via fredelig •argumentation. I Milan Kunderas roman *Tilværelsens ulidelige letthed* bliver hovedpersonen Tomas, som er en tjekkisk læge, degraderet til vinduespudser efter at han har skrevet et samfundskritisk debatindlæg i en avis. Et eksempel på at det at kunne ytre sig ikke er en selvfølge, men et gode vi bør sætte pris på ved at benytte os af det.

Et godt debatindlæg er personligt, konkret og stramt fokuseret (se også •argumentation og •læserbrev). Det adskiller sig fra det gode læserbrev ved at være længere, det har bedre plads til argumenter og eksempler. Man kan sige at debatindlæggene i avisen er de lange læserbreve, dem der kun er trykt to eller tre af. Debatindlægget adskiller sig fra •kronikken ved at være kortere, ikke trykt på nogen fast plads og mere dagsaktuelt debatterende. En kronik kan handle om en spojs oplevelse på sommerferien – det kan et debatindlæg næppe.

Man får ikke betaling for debatindlæg. Hvis man sender et debatindlæg ind til en avis (kun til én – aldrig flere aviser på en gang), bør teksten være maskinskrevet, den bør ikke være for lang (1 A4-side), og den bør ikke indeholde stavfejl el.lign. Dvs. den bør kunne gå direkte i trykken på avisen, hvor der ikke er ressourcer til at rette/forbedre teksten. De store danske morgenaviser modtager omkring 50-100 læserbreve og debatindlæg om dagen, så konkurrencen er stor. Men har man en sag man brænder for, er der ingen grund til at tro at man ikke også kan tænde andre.

Fra "Skrivehåndbogen" (1997)

Heltberg & Koch. S. 119-120.